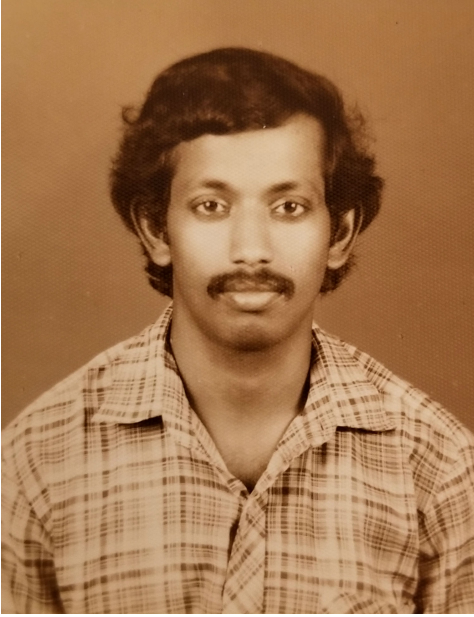

00000000000 00000000!

இந்தக் கதை 1990 களிலிருந்து கனடாவிலிருந்து, வளையான 'தாயகம்' பத்திரிகையில் தொடராக வளையானது. 98இல் வ.ந.கிரிதரனின் முயற்சியில் கும்ரன் வளையீடாக 'வலைகள்' என வளையாகிய தொகுப்பிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. நல்லகத் தளத்திலும் நீங்கள் அந்த புத்தகத்தை வாசிக்கலாம்.

இந்தியாவும், இலங்கையும் இருக்கிற உலகப் படத்தில் இலங்கை மாம்பழம் போல இருக்கிறது. அதன் வட பகுதிக்கு அண்மையாக கடலில் மயன்று, நான்கு தீவுகள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதிலே மிகக் குறைந்த கடல் தரத்தில் பிரிபட்டினம் பகுதி தான் அராலிக் கடல். தரபை பகுதியோடு இருக்கிற பகுதி அராலி, அடாத்தப்பகம் இருப்பது வலைணைத் தீவு. காரைநகர், பண்ணை வீதிகளைப் போல வீதி அமைக்கக் கட்டிய இரண்டாம், மயன்று கிலோமீற்றர் தரம் தான் இந்தக் கடலும். மகிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்க காலத்தில் அராலிக் கடலில் வீதி அமைக்கிற யோசனை இருந்திருக்கிறது போல இருக்கிறது. கபுகள் படத்தில் வீதி அமைக்கப் பட்டே விட்டிருப்பது போலவே காட்டுகிறது. ஆனால், உண்மையில் வீதி இன்னமும் அமைக்கப்படவில்லை. இந்த இடத்தில் தான் 1985 ம் ஆண்டில் இந்தக் கதை நிகழ்கிறது. 50% ... உண்மையும், 50% ... புனைவாக கலந்து எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இனி வாசியுங்கள். இந்த போக்குவரத்தில், பயணித்தவர்கள் வாசிக்கிறவர்களில் யாரும் ஓரிருவர் இருக்கலாம்.

சில திருத்தங்களுடன் இந்நாவல் மீண்டும் தொடராகப் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் வளையாகின்றது.

000000000000 000000!

தீ வயையும் யாழ்ப்பாணத்தையும் பிரிக்கிற அந்த சிறிய கடல் பரப்பு ஒரு காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. கனகனின் பிட்டன் காலம் அல்லது அதற்கு முந்தியதாக இருக்கலாம். அங்கே சிறிய துறையிருந்ததற்கு அடையாளமாக உள்ளே சினை மடையென்றோ அழிந்து சிதறந்து காணப்பட்டது. அவன் அப்பன் சிலவேளை "அப்படியேறோட்டுத் தீ வுக்குச் சினைந்து. இப்ப கடல் மட்டிவிட்டது" என்று கதையளப்பான். ஒருவேளை அப்படி யிருக்காமோ என்று அவனும் நின்பைப்துண்டு. ஏனெனில் தார்ப்பருக்கைகளோடு கட்டியறோட்டு ஒன்று கடலுக்குள்ளே போயிருப்பதையும் யாரும் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவ்விடத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் மட்டும் பாவிக்கிற இடமாகவே அது கனகாலமாக புளங்கி வருகிறது. அவர்கள் தங்குவதற்கான ஒரு நீண்ட வாடி ஒரு புகழ்தில் அமனை திருந்தது. முந்தி ஓலகைக்கொட்டகையாக இருந்ததை ஒருமாதிரியாக அரசமணியத்தையென்று அஸ்பெஸ்டாஸ் கட்டியோடு கட்டிய சீமெந்துக்கட்டிடமாகக் கட்டியிருந்தார்கள். அந்தப்பகுதி பிரபலமாகவும், அவசியமானதாகவும் வரும் என்று எந்த மீனவனும் நினதை திருக்கமாட்டான். சிறிய வள எத்தில் சினைந்து மீன்பிடித்து வருகிற அவர்களை புத்திகாக ஒரு பிரச்சினை மழ்க்கடிக் கப்போகிறது என்று மக்குச் சாத திரமா அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கடல் பரப்பு அமைதியாக இருந்தது. மனதில் எரியும் கனலை அடக்க முடியாதவர்களாக அண்ணன் மருகசே, கோபாலு, தில்லை, சப்பை போன்ற பிரதிநிதிகள் இடப்பில் ஆயுதத்தைச் சொருகியிருந்த அந்த திக்குவாய்ப்பெய்யனை சமீபத்திருந்தார்கள். கனகன், அனரன், நகுலன், நடசே சடெ நடப்பதை வேடிக் கை பார்த்துக் கொண்டு ஓரமாக நின்றது.

“தம்பி, இது சரியில்லை. அவங்களை அந்தக் கரையிலிருந்து ஓடாதுக்கு நீ ஒப்புதல் தந்தாய். இப்ப, ஒரு வள எம் இந்தக் கரையிலிருந்து ஆட்களை ஏற்றிக் கொண்டு போயிருக்கிறது. உவங்களுக்கு சரியான பாடம் பிப்பிக்கலும். நீ ஒப்புதல் தந்திருப்பதால் நாம எல்லாம் பொறுமையாக இருக்கிறம். அவங்களுக்கு நீ திட்டவாட்டமாக வரையறை சொல்லி அதைக் கடைபிடிக்க வகைக் வேணும்” மருகசேன் கோபப்பச்சே கனகனை சிறிது கிலி கொள்ள வதை தது.

இவன் பயம் அறியாதவன். உயர் சாதிப்பண்ணைக் காதலிச்சு, கட்டிக்கொண்டு வந்து வாழ்கிறவன். நண்பர்கள் சிலருடன் எளிமையாக ஐயனார் கோவிலில் தாலி கட்டுறபோது அந்த சாதியினர் ஊருக்குள் அட்டகாசம் செய்யவந்தார்கள். திருக்கை வால், மண்டா, ஆயுதங்களையெடுத்துக் கொண்டு துணிவாக எதிர்கொண்டவர்கள். ஆட்தொகை, ஆயுதம் பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாத கட்டம். இப்ப, இயக்கப் பெய்யனை ஒருத்தனையே காட்டமாக எதிர்கொள்கிறார்கள். இவர்கள், சடாரனைச் சூட்டுத்துள்ளி விடுவார்கள். கனகனால் அவனை மறிக் க முடியுமா? தெரியவில்லை. எனவே, பயந்த மனதுடன் நடப்பெறுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தீ வு மக் கள் முன்னர் பண்ணை வழியாலும் காரநைகர் வழியாலும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டையில் அரசபடகைகள் குவிக் கப்பட்ட பண்ணைப் பாதையில் 'மண்டை தீ வு முகாம்' திறக்கப்பட்டபோது, அது அடபைட்டுவிட்டது. காரநைகர் பாதை மாத் திரமே போக குவரத்துடையதாக இருந்தது. அண்மகை காலம் தொடர் அப்பகுதியில் கடற்படையின் அட்காசம் அதிகமாக.... இரண்டாவதும் தடபைட்டுவிட்டது. இதனால், கவனிப்பாரற்று கிடந்த அராலித்துறை, கரையீர், கொழும்புத்துறை போன்றவையை பயன்படுத்தி பிரசித்தமடநைத்து விட்டன.

இவ்விடத்தில், சிறிய வள்ளங்களை மட்டும் அதிகமாக கொண்டிருந்த வாலயைமன் கோவில் பகுதி மீனவர்கள், தலகை கு இரண்டு மீனற்று ரப்பா என வசுலித்து மக்களை தீ வுப்பகுதியில் கொண்டுவர விரைவில் தடபைட்டுவிட்டது. இரண்டு கரகைகளிலும் மினிபஸ்கள் சிதநைத்தாரறோட்டில் பழுவூதியகை கிளப்பிக்கொண்டு வரத்தொடங்கின. பெற்றோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய்க்கடை, ததே தண்ணிக் கடை என முளகைக் அதத்துறை முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டது. அவர்களையுடைய தீ வுப்பகுதித் தோழன் ஒருத்தன் கட்டித் தல தட்டிகளுடன் ஒரு சிறிய மண்ணெண்ணெய்க்கடை போட்டு விட்டிருக்கிறான். "என்னடா, இப்பிப்போட்டிருக்கிறாய்? மழை வந்தால் தப்பமாய் நனதைத்து விடுவாய்யே?" என்று அண்டன் கேட்க, "இது தொடக்கம்" என்று சொல்லிச் சிரிக்கிறான்.

கடல் வலயச் சட்டங்களால் மீன் பிடிப்பு அறவே இல்லாதிருந்தது.

கரவைலை போட்டவர்கள் மட்டும் சிறிதளவு தொழில் செய்தார்கள். அதன் வருவாய் போதவில்லை. பொதுவாக எல்லா மீனவர்களும் சங்கடத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தார்கள். இந்த வருவாய் அவர்களது வறுமையை கணிசமான அளவு விரட்டியது எனலாம். பரவாயில்லையாய்... இருந்தது.

தொழிலற்றிருந்த நவாலி, ஆனகைக் கோட்டை மீனவர்கள் தம் பெரிய வள்ளத்தை உடனடியாக கல்லுண்டாய் கடலினுடாக ஓட்டி கொண்டு அங்கே வந்தார்கள். அவர்களின் ஒரு வள்ளத்தில் இவர்களையுடைய இரு வள்ளத்தை அடக்கலாம். ஒரு ட்ரிப்பிலே வந்தவர்கள் அதிக பணம் காண்பி, உழகைக். இவர்கள்கு கோபம் உண்டாகியது. கோபம் எப்பவும் நாசம் விளைவிக் கிற ஒன்று தான்.

எங்களுக்குத்தான் முதல் சலுகை வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை தீ வுப்பகுதி பொறுப்பாளரான ஓரியகத்தின் அந்த திக் குவாய் ப்பெடியன் ஓரளவுக்கு ஏற்றிருந்தான். அதன்படி வாலயைமன் பகுதியினர் தீ வுக்கு ஆட்களை, சாமான்களை கொண்டு போவதென்றும் மற்றவர்கள் தீ வுப்பகுதியிலிருந்து வருகிற வரத்தலைப் பார்ப்பதென்றும் முடிவாக் கப்பட்டிருந்தது.

காலையிலேயே, பெரிய வள்ளம் ஒன்று இந்தக் கரையிலிருந்து ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போயிருந்தது. முழுமையான மீனல். எனவே வாலயைமன் பகுதியினர் வள்ள ஓட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு நியாயம் கேட்கத் தொடங்கினர். ரவூண்பக் கமிருந்து தீ வுப்பகுதியிற்கு உத்தியோகத்திற்குப் போக வந்தவர்களும்,

ரவூணிறுக்கு பலுவறூ தவேகைகுககாக பகூக வற்த தீ வூ மக்களுமும் ...ஓரூபகூதியிலும் கூவியத் தகூடங் கினார கள்.

கடற்பரப்பு வள்ள ஓட்டமற்று புயலூக்கு முன்னால வூகிற அமதைபகூல ஓரூந்தது. அந்தப் பகூடியன், அமதையாயிரூக்கசு சகூலலிக் ககூடீ ரூந்தான.

'ஓட்டிய ஆட்கள் யார' என அவன் விசாரிக் கையில் அக்கரையிலிரூந்து சனத்தூடன் ஓரூ பகூரிய வள்ளம் கரையை நகூக்கி வற்துககூண்டிரூந்தது.

கதைத்துக் ககூண்டிரூந்தவர்களூக்கு அவன் மீ தூள்ள நம்பிக் கை விழூந்து பகூனது "டயே ஓட்டூறவனிட கயையை முறியுங்கடா" கத்தினான் மூரூகசே. சிறிய வள்ளத்தில் 5, 6 பகூர் தாவி ஏறினார கள். வள்ளம் நகூரே பகூரிய வள்ளத்தையை நகூக்கி ஓடியது. ஓட்டிகள் ஓரூவரயையும் பிடித்து ஓழூத்து வீ ஓத்தி பறித் தகூடூத் தூடூப்புத்தடி. களால் பகூட்டூ சாம் பித் தள்ளிவிட்டார கள். ஓரூத்தனூக்கு மூழங்கால் உடையை பகூனது. மறூறவனூக்கு பலமான கண்டல்காயங்கள். திரூம்ப தமது வள்ளத்தில் ஏறூ, அந்த வள்ளம் திரூம்ப கரையை நகூக்கி முனங்கிக் ககூண்டூ நகூக்கி ஓடியது.

வறூறிப் பகூரூமித்தூடன் ஓவர கள் கரையை சகூரூந்தனர்.

பதினையை நூமிடம் ஓரூக்குமும். அக்கரையிலிரூந்து ஓந்தூறூ பகூடியள்களூடன் நூலையை வள்ளங்கள் ஓக்கரையை நகூக்கி வகூகமாகு விரையை வற்தன. அவர்களூக்குள் திகில் பரவத் தகூடங் கியது.

"வூகிறவர கள் மறூ ஓயக்கத்துப் பகூடியள்களடா" என தில்லையை கத்தினான்.

"நீ தானே ஓப்புதல் தந்தாய" என்று மூரூகசேன் தகூட்டூ பலரூ திக் கூவாய்யனையை சூழ்ந்துககூண்டனர்.

நிலமையை சீர் ககூடூகிவிட்டது என்று அனவூரூக்குமும் பூரிந்தது. கனகன் அண்ணனையை ஓழூக்க ஓடினான். மறூறவர்களூமும் தம் உறவினரையை ஓழூத்துக் ககூண்டூ வர ஓடினார கள். அதறூ கிடையில் யாரூமும் எதிர் பாராதூ நிகழ்வுகள் நடந்துவிட்டன. வபிவலே ஓடூப் பிலிரூந்து ரிவால் வாரையை எடூத்து 'மலே வகூடி' வதை தான. சனம் அவன் மலே பாய்ந்துது. அவனிடமிரூந்து ரிவால் வர, மகசின், கிரனகூட்டூ எல்லாவறூறயையும் பறித்து எடூத்து விட்டார கள். யாரூ ஓரூவன் அவன் மண்டயையையும் உடையை தகூவிட்டிரூந்தான. ஓரூத்தக்காயத் தகூடூ அவன் நினூற்பகூதூ வள்ளங்கள் கரையை சகூரூந்தன.

"எவன் ரூ?, எங்கட பகூடியள்களையை அடிச்சது' பகூரூப்பாளர் பகூல ஓரூந்தவன் ககூபமாக ஓறங் கினான்.

வபிவலே நினூ ககூலத்தையை பார்த்தபகூதூ அவனூக்கு நிலமையை விளங்கவில்லை. பகூதூவாகதீ வில் எல்லா ஓயக்கங்கள் மத்தியிலும் ஓரூளவூ பகூமையைறூ ஓழூகை கள் ககூணப்பட்டன.

"தகூழர், டகூக்டர் யாரிட்டைப் பகூவகூம். காயத்திறூக்கு ஓழூ பிபிக் கவணே டியிரூக்குமும்" என்று ககூட்டான.

“பறித்தவற்றதைத் தராதவரகைக்கும் நான் உவ்விடத்தை விட்டு நகர மாட்டன்” என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தான். சர்வசேனாக்கூ ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. ‘அவன் பாடும்’ என்று விட்டு விட்டு அங்கிருந்தவர்களையெல்லாம் தோரணையில் கட்டினான்.

“எவன்ரா, தோழர்ஈடுகையை உடசைச்சது?” அவனுடைய அதிகாரத் தோரணையைப் பார்த்து சபிழ இருந்தபிர்வர்கள் திக்பிரமபைப் பிடித்துப் பயத்துடன் நின்றார்கள்.

வடிவலேனின் தோழர்களும் வானில் வந்து சேர்ந்தார்கள். தலவைப் போல இருந்தவர் அவனை வானில் ஏறச்சொன்னார். அவன் மறுக்கவே, இழுத்து வானில் ஏற்றி விட்டு “யாரும் வளம் ஓடவணைடாம்” என்று அறிவித்தான். ‘வகைக்கியை’ எடுத்து யாரோடேயே சிறிதுநேரம் கததைத்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு, வதைத் விழி வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்களைப் பார்த்து “இனிமே இயக்கங்கள் வளங்களை ஓட்டும்” எனத் தெரிவித்துவிட்டு வானில் ஏறிப் பறந்தான்.

கனகனாக்கூ நாசமாயப் போன படகூ ஓட்டம் என்றிருந்தது. இவர்கள் அனைவரும் மரவளங்களையே ஓட்டினர். ஒரு சிலரிடமே அவுட்புட் மோட்டர்கள் இருந்தன. அவர்கள் பின்பகுதியில் பொறுத்தி வளத்தைச் செலுத்தினார்கள். பலர்தடிகளால் தான் வலித்தார்கள். வறிய நிலையில் இருந்த மீனவர்கள், வளப்பம் பெறுவதென்பது மிக மெதுவாக நடக்கிற ஒன்று. இந்த கடலில் தொழில் செய்ய வட்டக்கோட்டை, வடக்கராலி மீனவர்கள் கட்டவருகிறவர்கள். கடல்ப் போக்குவரத்தையே கொண்டவர்கள் இந்த கரையில் இருந்த தெற்கராலி மீனவர்கள் மாதிரியே. இவர்கள் எவரிடமும் பைபர்கிளாஸ் படகுகள் இருக்கவில்லை.

ஒருகாலத்தில், ஓடிய ரோலர் எனப்படும் பெரிய மரவளம் ஒன்றும், ஓட்டமற்ற ஒரு பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. கடற்படையினரின் அட்டகாசம் அதிகரித்த பிறகு அதனை ஓட்ட முடியவில்லை போல இருக்கிறது. அரசு படையினரின் கொடூரக் குணம் பிரசித்தமே. தமிழும் தெரியாத சிங்களவர்கள் வடக்கூ, கிழக்கை ஆட்பிப் படகைக் கட்டி ஆசை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், பழைய அரசு ராஜதூரகாசு சட்டத்தை அப்படியே ஜனநாயகத்தில், பயங்கரவாதச் சட்டமாகி விட்டு, இந்த படையினர்டாகத் தான் சொல்ல அஞ்சுகிற கார்ப்புரமான செயல்களை எல்லாம் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் மூதல் இலக்கூ மீனவர்கள் தான்.

இந்தியத் தமிழர் என்றில்லை, எல்லாத் தமிழர்களையும் பிடிக்காது. மீனவர்களைச்... சூட்டிகொண்டு விடுவார்கள். வசமாக அகப்பட்டால் கசாப்புத் தனமாக வட்டிக் கொலறதையும் செய்து வந்தார்கள். ஆழம் குறைவான கடல் என்றபடியால் கடற்படையினரின் பைபர்கிளாஸ் படகுகள், பாரம் கட்டிய ரோந்துப் படகுகள் இப்பகுதிகளில் பிரவசிக்க முடியவில்லை. அதனாலே ஓரளவு தப்பிப் பிழைத்து தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கடலில் ஓடிய பாதகைகள் கண்டு வறும் ஓடவணைடும். பெரும்பாலும் இருட்டிலே தொழில் நடந்தது. மலேகலெக்படர்கள் வளிச்சம் அடித்துப் பறக்கிற போது சிக்கல் தான். அதிலிருந்து யந்திரத்துப் பாக்கியிலிருந்து பறக்கிற குண்டுகளிலிருந்து தப்ப வணைடும். அவை வார போது சாக்குகளால் மட்டி மறத்து விடுவார்கள். கடல் மாவும் காப்பாற்றி வந்தாள். ஆழமான பண்ணைக்கடல் சற்று திரத்தில் தான் இருந்தது. கடலிலே பிறந்து வளர்ந்தவனால் ஆழக் கடலில் மீன் பிடிக்காமலும் இருக்க முடியாது.

அடங்கிக் கிடப்பவர்களா மீ னவர்கள் ?

சங்க இலக்கியங்களில் கப்பலை 'திமில்' என 'அழகைத் தாரர்கள்' என அறியப்படுகிறது, ஒரு காலத்தில் கடலகை கலக்கி ஓடிய முன்னோர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களோ இவர்கள்? என்ற ஐயமும் இருக்கிறது. இங்கே தொழில் செய்பவர்களை திமிலர்கள் என அழகைக் கிறார்கள். அந்த பழையை வீ ரமும் ரத்தத்தில் கலந்திருந்தது.

அதே போல சூளிபுரத்தசைச் சேர்ந்தவர்கள் முக்குவர்கள் எனவும் அழகைக் கப்பட்டார்கள். அதாவது, கடலில் பிடிப்பவற்றை பல வேறு ஊர்களிற்குக் கட்டி எடுத்துச் சென்று விற்கிற வணிகர்கள். இவர்களுக்கிடையில் இடையில் ஏதாவது வரலாற்றுத் தொடர்பு இருக்கிறதோ தரையில்லை? ஒரு காலத்தில் சிறப்பற்ற மீ னவ சமீபமாக இங்குள்ள மக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இலங்கை ஒரு இறமை உள்ள நாடு இல்லை. அது இன்னமும் காலனி ஆட்சியைத் தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. எசமானர்கள் தான் மாறி விட்டிருக்கிறார்கள். அஸ்தமிக் காத திமிரகைக் கொண்ட பிரித்தானியரிடமிருந்து காலம் பல நாடுகளை விடுவித்தது போல தமிழர்களையும், காலம் இவர்களின் நுகர்தலிலிருந்தும் ஒரு நாள் விடுவீக்கும்.

கோட்டையிலும், மண்டை தீ வுக்காம்பிலும் இருந்த படையினரின் கண்ணில் ஒருமுறை பட்டு விட்ட நாவாந்துறை, குருநகர், கரையார், பாசையார் மீ னவர்கள் சூற்றி வளகை கப்பட்டு கொட்டி ரமாகக் படுகொலை செய்யப்பட்டது காலகாலமாக அந்த மீ னவர்க்குடும்பங்களை பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு வரலாற்றுத் துயரம். அவர்களிற்கான நினசை சின்னத்ததை, குருநகர் பகுதியில் காணலாம். தமிழாராட்சி மாநாட்டில் இறந்தவர்களிற்கான நினசைச் சின்னத்ததை கோட்டைப் பகுதியில் கட்டியது போன்ற ... இன்னொரு சின்னம்.

அச்சம்பவம், 1984ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் நடந்ததாக இருக்க வேண்டும்

கழுகு இயக்கம் அரசியல் அமைப்புகளைக் கட்டிக் கொண்டு இயங்கிற ஓர் இயக்கமாக இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய பிரதேச முகாம்களே இராணுவ முகாம்களாகத் தான் இருந்தன. முறையைக் கிரண்ட சாரர்களையும் கட்டி, "இனிமீ றக் கட்டாது" எனச் சொல்லி அவர்களையே ஓட வதைத் திருக்க ஒரு அரசியல் அமைப்பு அவசியம். அதைக் கட்டிக் கொள்ளப் அவர்களிற்கு நேரம் இல்லை. தவிர அவர்களுடைய தீ வுப் பொறுப்பாளரை காயப்படுத்து தியது இல்லாமல் ஆயுதங்களையும் பறித்திருத்திருக்கிறார்கள். எனவே மக்களை தண்டிக்க விரும்பினார்கள். அது தான் இயக்கங்கள் ஓடும் என்ற ஓரேபியாய் புரட்டிப் போட்டி உத்தரவு.

கனகனின் நண்பர்களின் இயக்கமும் பெரிதாக இருந்தது தான். ஆனால், பல வேறுபட்ட பிரச்சனைகளால் பலவீ னமானதாகவே இருந்தது. அதனால் கழுகின் உத்தரவுக்கு எதிர்த்து உத்தரவு போட்டு இயங்க முடியவில்லை.

மக்களின் தோல்வி இயக்கங்களின் தோல்வி தான்! அதை புரிந்து கொள்கிற நிலையில் இயக்கங்கள் இருக்கவில்லை என்று படுகிறது. இவர்கள், தங்களை "மக்கள் இயக்கம்" என்று வேறு சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள். ஒன்றிருந்தால், ஒன்றில்லை... என்ற கதை தான். இப்படியான நிலைகளால் தான் இன்று தமிழ் பகுதிகளைச் சிங்கள நாடு ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது.

எப்பவும், பிழையான நகர்வுகள் மறே கொள்ளப்பட்டால், அதன் வழியே சிலைலவும் கப்டாது, சிலைல விடவும் கப்டாது. சொல்வது இலகூ. நடமைமுறையில் ஒரு சிவங்கல்லைக் கப்ட எடுத்து வகைக் கமுடியாத நிலை. மக்களின் உழைப்பைப் பறித்துக் கொண்ட போது, அதை எதிர்த்துக் கதகைக் காமல் நாவடதைத் துப்போய் இருந்தார்கள். கததைத் தாலும் சீ ராக மாட்டாது என்றாலும் கப்ட கதகைக் கப்பட வணேடும் என்பது எவருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது. தாழ்வுச் சிக் கல்களில் சிக் கிய சமிகம் முன்னறே முடியாததில்லை. முன்னறே முடியும். அதற்கு அவர்கள் 'அரசியல்' பபிக்க வணேடும். அவர்கள் ஒற்றுமை படாத நிலைக் கண்டு தான் பாரதி "வாய் வீ ச்சில் வீ ரரடி" என துயரம் பொங்க பாடுகிறான்.

கும்பையும் ஏலாமசைச் சபிலில், அதிகார துப்பாக் கிகளின் கீழ் நசியும் அபிமசைச் சபிலில் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்வதையும் விட்டு விடக் கப்டாது. ஈழத்தமிழரின் நசிந்த வாழ்க்கையில், காலத்திற்கு காலம் தலைவர்களும், மக்களும், மதத் தலைவர்களும் நியாயத்தை அதிகாரத்தோரணையில் இல்லாமல் நட்பு வழியில் பல தடவகைகள் சொல்லிக் களதைத் திருக்கிறார்கள். இதலெலாம் தெரியாதவர்களாகத் தான் நம் வதைத்தியர்களும், பொறியியலாளர்களும் பபித்து வருவதாக நம் கல்வி கிடக்கிறது.

அவகைக் கப்பயையோடு கப்பயையாக சரேந்து கலந்து கபிலாப் பாணியாகி, சீ ர் தபிக்கிப் பார்த்து சொல்ல முடியாமல் ஒவ்வொன்றாக அழிகிறதாகி..., ஒவ்வொன்றாக கப்பயைகைக் கிளற்று பொறுமையும் நமக்கில்லை, சந்ததிகளும் கப்பயை எல்லாம் எடுத்து ஒளிப்பாக, உரத்துச் சொல்லுறதும் இல்லாத சமோப் பறேகளாகவும் நாம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்?

எல்லாவற்றையும் மையாரும் சொல்லித் தான் நாமும், நமது சந்ததிகளும் அறிய வணேடியவர்களா? என்ன?, நாமாகவே ஒருவித தடேலுடன் அவற்றை எல்லாம் அறிய முயலக் கப்டாது? என்ன! சூய நம்பிக்கையும், சூய முயற்சியும் இல்லாத என்ன ஜனெம்ங்கள் நாம்!

இதற்கிலெலாம் அறிவதற்கு தடயையப் பிரித்தானியக் கல்வி முறை தான்... இருக்கிறது என எனக் கப்பு கிறது. எமக்கென்று ஒரு கல்வி முறை இருந்தது. அதைப் போல எமக்கென்று இருந்த பழையவற்றை... பலவற்றையும் தப்சி தட்பி பார்க்க... வணேடிய அவசியங்களும் எமக்கு இருக்கின்றன என்றே எனக்கு தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன 1500, 1600 ம ஆண்டு காலங்கள் வரையில் பாய்மரக் கப்பல்கள் வடகடலில் பயணித்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றன. எமது மண்ட்டுமில்லை கடலும் கப்ட விடுதலைப் பெற வணேடும். நாவாய்த்துறை, நாவாந்துறையாகி அழகைக் கப்புற இடங்கலெலாம் இன்றும் இருக்கின்றன. இவ்விடங்கள் எல்லாம் திரும்பவும் உயிர்ப்பெற்றெழ வணேடும். எமது கனவுகளை நாம் இழந்து விடக் கப்டாது; தொலதைத் தும் விடக் கப்டாது.. ஒருத்தனும் கப்புத் தோன்றி மட்டும் என்ன பிரயோசனம்?, எல்லாருக்கும் தோன்ற வணேடும். அப்துல்கலாம் சொன்னது போல எல்லோரும் கனவூ காணுங்கள்

அந்த காலத்ததைப் போல நமது கடலில் நம் வள்ளங்கள், பாய்மரக் கப்பல்கள், படகுகள்... நிறைய இல்லாட்பிலும் நாலு, ஐந்தாவது நந்திக் கொடிகளுடன் மிதக்க வணேடும். முழுமையான அதிகாரம் படதைத் தாகபி மாகாணவரசாக நாமும் நடுஞ்சை நிமிர்த்தி நிமிர்ந்து நிற்க வணேடும். நீண்ட பெரும்புச்சுகள் தான் சப்டாகபி வளையறேுகின்றன.

ஓட்டிகள் எல்லாரும் சோர்ந்த முகத்துடன் கலையத் தொடங்கினார்கள் .

தாமரையையும் ,கழுகையும் சேர்ந்த இயக்கப்பெடியங்கள் எல்லாருடைய மரவள எங்களையும் எடுத்துனர் . ஒரு நுனியில் கயிறகைக் கட்டி அவற்றை மீன்று, நான்கு பெடியளுடன் நீ ரில் தள்ளினார்கள் .

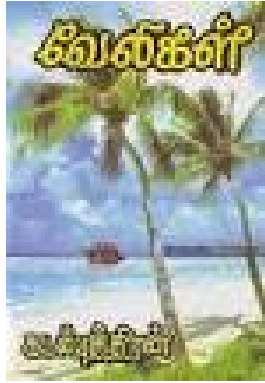
கூவிந்திருந்த சனம் இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு ஏறியது. நிறைந்ததும் கயிறை வதை திருந்தவன் கடலில் நனைந்தபடி முன்னால் இழுக்க, பக்கப்பகுதிகளில் இருவர் நின்று ஒருவன் தள்ள, பின்பகுதியில் ஒருத்தன் தள்ள, வள்ளங்கள் நகரத் தொடங்கின. ஒன்றிரைமலை நீளமான அந்தக் கடல் ஆழமற்ற அலகைளற்ற தன்மையைக் கொண்டிருந்ததால் ஓட்டிகளின் உதவி இல்லாமலே ...சமாளிக்க முடிந்தது.

அன்று, மக்களுக்கு ...இலவச சேவை !

'உவங்கள் எதற்கும் துணிந்தவர்கள்' என்ற வியப்பு கண்களில் படர கனகன் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றான் .

(தொடரும்)

(00000000.0000) 0000000000000000 '00000000 0000000000' 00000000 000000000000 000000000000! - 0.0.000000000 -

புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியப் படபைப்பாளிகளில் பாலமுரளிக் கும் (கடல்புத்திரன்) ஓரிடமுண்டு. இவரது சிறுகதைகள் சில கனடாவில் வளெவந்த 'தாயகம்' சஞ்சிகை / பத்திரிகையில் வளெவந்திருக்கின்றன. அத்துடன் அவரது சிறு நாவல்களான 'வலைகள்' மற்றும் 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' ஆகியனவும் 'தாயகத்தில் தொடராக வளெவந்தன. இவையனைத்தையும் பின்னர் ஒரு தொகுப்பாக மங்கைபதிப்பகம் (கனடா) தமிழகத்தில் கும்ரன் பள்ளிவாசல் மலம் , அவர்களுக்குத் தமிழகத்தில் விற்பனை உரிமையினகைக் கொடுத்து வளெயிட்டது. இவரது சிறுகதைகள் பல 'பதிவுகள்' இணையத்தளத்தில் வளெவந்துள்ளன. 'சிறுகதைகள்.காம்' இணையத்தளத்திலும் இவரது சிறுகதைகள் சில பிரசுரமாகியுள்ளன. எனது இந்தப் பதிவு கடல்புத்திரனின் 'வலைகள்' தொகுப்பிலுள்ள நாவல்களிலொன்றான 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' பற்றியது. ஈழத்துத் தமிழ் அரசியல்

நாவல்களினன்றால் நிச்சயம் இந்த நாவலும் குறிப்பிடப்பட வணேடியது அவசியமென்று கருதுகின்றனே.

'வலேிகள்' தலாகுப்பின் பின் அட்டயிலுள்ள இவரபைப்பற்றிய அறிமுகத்தில் சில தகவற் பிழைகளுள்ளன. இவர் பிறந்தது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணார்பண்ணை என்னும் பகுதியில். ஆனால் இவரது பாலய காலத்தின் பரமும் பகுதி கழிந்தது கடலோரக் கிராமங்களிலொன்றான 'வடக்கு அராலியில்'. வவுனியாவிலும் இவரது குழந்தைப் பருவத்தின் சில ஆண்டுகள் கழிந்திருக்கின்றன. மலேமும் 'வலேிகள்' நபின் பின்னட்டை அறிமுகத்தில் இவர் கனடாவுக்கு 'அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இவர் கனடாவுக்கு நிரந்தர வசிப்பிட உரிமபெற்றுப் புலம்பெயர்ந்தவர்.

1983 கறுப்பு ஜபலகை கலவரத்ததைத் தொடர்ந்து ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் பலவறே ஈழத் தமிழரின் விடுதலை அமைப்புகளில் இணைந்து போராடப் பறப்பட்டனர். அவ் விதமாகப் பறப்பட்டவர்களில் இவரும்ொருவர். தனது அனுபவங்களை மயைமாக வதைத்து 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' நாவலை இவர் படதைத் திருந்தாலும், இந்த நாவல் விரிவானதொரு நாவல்ல. ஆனால் இவ் விதமாகத் தமது இயக்க அனுபவங்களை மயைமாகக் கொண்டு ஏனையவர்களால் படகைக் கப்பட்ட நாவல்களிலிருந்து இந்த நாவல் முற்றிலும் வறேபட்ட கோணத்தில் படகைக் கப்பட்ட பிருப்பதொன்றே இந்த நாவலின் முக்கியமான சிறப்பாகக் கருதுகின்றனே. பொதுவாக இவ் விதமான படபைப்புகளை எழுதுபவர்களின் எழுத்தில் விரவிக் கிடக்கும் சயபுராணங்களை இவரது 'வகெண்ட உள்ளம்' நாவலில் காண முடியாது. 'வகெண்ட உள்ளங்கள்' என்னுமிந்த இந்த நாவல் 1983றும் 1987றும் குமிடபட்ட பகுதியில், ஈழத் தமிழர்களின் போராட்ட எழுச்சி எவ் விதம் ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் மீது தாகக் கத்தினை ஏற்படுத்தியது என்பதை விபரிக்கின்றது. அந்த வகையில் இந்த நாவல் அக் காலகட்டத்தை ஆவணப்படுத்திய முக்கியதொரு படபைபாக விளங்குகின்றது.

வகெண்ட உள்ளங்கள் கபறும் கதைதானென்ன?

இந் நாவல் உண்மசைச் சம்பவங்களின் அபிப்ப்டயையில் கற்பனை கலந்து எழுதப்பட்டதென்பதை நாவலாசிரியரின் நாவல் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பினில் காணமுபிகின்றது:

"சம்பவங்கள் சில உண்மயானவை. வவெவ் வறே இடங்களில் நடந்த கதைகளை நாவலுருவத்திற் காக ஒரு குடும்பத்தோடயே இணைந்து சில பொதுவான அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து கற்பனை பண்ணி எழுதியிருந்தனே." (வலேிகள்; பக்கம் 59) அத்துடன் நாவல் முழுவதும் ஆசிரியர் பசேச்சுத் தமிழதை தாராளமாகவே பாவித்திருக்கின்றார். அதற் குமொரு காரணத்தை நாவல் அறிமுகத்தில் கபறியிருக்கின்றார்:

"இரு தமிழ் வழக்கை விட்டு - உரயைடலை பசேச்சுத் தமிழிலும் மற்றதை சந் தமிழிலும் எழுதுதல் - ஒரு தமிழில் - எல்லாவற்றயையும் பசேச்சுத் தமிழில் - எழுதிப்பார்க் கப்பட்டது." (வலேிகள், பக்கம் 59).

அராலித்துறை, கொழும்புத்துறை ஆகிய சிறிய துறைகள் அக் காலகட்டத்து அரசியற் சபழல் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இதனை நாவல் இவ்வாறு பதிவு

செய்கின்றது:

"தீ வுமக்கள் முன்னர் பண்ணை வழியாலும், காரணகர் வழியாலும் சின்று கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டையில் அரசபடகைகள் குவிக் கப்பட்டு பண்ணைபாதையில் மண்டைத் தீ வுமுகாம் நிறுவப்பட்டபோது அது அடையப்பட்டது விட்டது. காரணகர் பாதை மாத திரமே போக குவரத் துடையதாக இருந்தது. அண்மகை காலம் தோட்டு அப்பகுதியில் கடற்படையின் அட்டகாசம் அதிகமாக இரண்டாவதும் தடையப்பட்டது விட்டது. இதனால் கவனிப்பாரற்றுக்கிடந்த அராவித்திறை, கரையிர், கொழும்புத்திறை போன்றவை பிரசித்தமடைந்தன. இவ்விடத்தில் சிறிய வள்ளுகளை மட்டும் அதிகமாகக் கொண்டிருந்த வாலயைமன் கோவில் பகுதி மீனவர்கள் தலகைக் கு இரண்டு மீனற்று ரபா என வசுலித்த தீ வுப்பகுதியில் கொண்டுவரைய விடத்தொடங்கினார்கள். இரூ கரகைகளிலும் மினி பஸ்கள் சித்தந்த தாரறோட்டில் பழுவதியகை கிளப்பிக்கொண்டு வரத்தொடங்கின. பற்றறோல், டீ சல், மண்ணெண்ணெய்க்கடை, ததே தண்ணிக்கடை என மூலகைக் அதத்திறை முக்கியத்துவம் பற்றறுவிட்டது. (வலேகை; பக்கம் 62)

இவ்விதமாக அக்காலகட்டத்து அரசியற் சமூகல் காரணமாக முக்கியத்துவம் பற்ற அராவித்திறை மலேமும் பலரணைக் கத்தொடங்கியது. கடல் வலயச் சட்டங்களால் மீன் பிடித்தல் அறவலே இல் லாதிருந்த காலகட்டமது. கரவைலை போட்டவர்கள் மட்டும்மே சிறிதளவு தொழில் செய்த காலகட்டம். இதனால் பொருளியலர் தியில் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கடற் தொழிலாளர்களுக்கு அராவித்திறைக் கறே பட்ட முக்கியத்துவம் இன்னுமொரு வழியில் உழைப்பதற்கான வழியினதை திறந்து விட்டது. சிறிய வள்ளுகளை வதை திருந்த வாலயைமன் கோவிற்பகுதிக் கடற் தொழிலாளர்கள் பயணிகளைத் தீ வுப்பகுதிக் குக் கொண்டுவரைய விட்டு உழகைக் கத்தொடங்கியதகை கண்ட கடல் வலயச் சட்டங்களால் தொழில் முடக்கப்பட்டிருந்த நவாலி, ஆனகை கோட்டைப்பகுதி மீனவர்கள் தம் பெரிய வள்ளுகளைக் கல்லுண்டாய்க் கடலினிட்டு அராவித்திறைக் குக் கொண்டுவந்து பயணிகளைத் தீ வுப்பகுதிக் குக் கொண்டுவரைய சலெல்த தொடங்கினார்கள். இது சிறிய வள்ளுகளை வதை துப் பயணிகளை ஏற்றி இறக்கிக் கொண்டிருந்த வாலயைமன் கோவிற்பகுதி கடற் தொழிலாளர்களுக்கு அதிரும்ப தியினதை தருகின்றது.

இந்த இரூபகுதி கடற் தொழிலாளர்களுக்கான தொழில் ரீதியிலான மூரண்பாடுகள் இயக்கத்தின் தலயை டபினை அங்கு ஏற்படுத்துகின்றது.

"கரையிலிருக்கிற வள்ளுகளுக்குத்தான் மூதல் சலுகை வணேட்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தீ வுப்பகுதிப் பொறுப்பாளரான ஓரியக்கத்தின் அந்த திக் குவாய்ப்பொடியின் ஓரளவுக்கு ஏற்றிருந்தான். அதன்படி வாலயைமன் பகுதியினர் தீ வுக்கு ஆட்களை, சாமான்களைக் கொண்டுவரையதென்றும், மற்றவர்கள் தீ வுப்பகுதியிலிருந்து வருகிற வரத்தலைப் பாபத்தென்றும் முடிவாக் கப்பட்டிருந்தது." (வலேகை; பக்கம் 63).

இவ்விதமாக முடிவாகியிருந்த சமூகலைக் கடும்கும் வகையில் பெரும் வள்ளுமொன்று அராவித்திறையிலிருந்து பயணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு தீ வுப்பகுதிக் குச் சின்று செயலானது மீண்டும் வாலயைமன் கோவிற்பகுதி கடற் தொழிலாளர்களால் ஆத்திரத்திறைக் குக் கின்றது. தமது தொழிலினதை நிறுத்திவிட்டு நியாயம் கடைக்கத்தொடங்கினர். இதனால் தீ வுப்பகுதிக் குச் சலெல வந்த பயணிகள் போக குவரத்த து ஏதுமின் நிப்பெருக்கத்தொடங்கினார்கள். அச்சமயம் இன்னுமொரு பெரிய வள்ளும கரையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது வாலயைமன் பகுதி

கடற்தொழிலாளர் களுக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. மூர்கசே எனற கடற்தொழிலாளர் தலமையில் சிறிய வள எதத்தில் பெரிய வள எததுககுச் சினற வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் பெரிய வள எதது கடற்தொழிலாளர் களைப் பலமாகத் தாக் கினார் கள் . ஓர்வனது காலை ஓடித் தார் கள் . அந் த வள எதத்தை துரத்தி விட்டுப் பெருமித்ததுடன் கரகைக் குத்திரும் புகின்றார் கள் வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் . ஆனால் அந் த அமதி நீ டிக் கவில் லை. அடுத் த பதினநை்து நிமிடங்களில் 'ஐந் தாறு -பெடியளக்'ளுடன் நாலநை்து வள ளங் கள் இக் கரநை நோக் கி விரநை்து வருகின்றன. இதனை ஆசிரியர் இவ்வாற்று விவரிக்கின்றார் :

"அவர் களுக்குத் திகில் பரவத்தொடங்கியது. 'வருகிறவர்கள் மற்ற இயக்கத்துப் பெடியள' எனத்தில் லைக் கத்தினான் . 'நீ தானே ஓப்புதல் தந்தாய்' என்று மூர்கசேன் தொட்டுப் பலர் அவனைச் சபிழ்ந்து கொண்டனர் ." (வலேிகள் ; பக் கம் 64).

இவ்விதம் வந்த மற்ற இயக்கத்துப் போராளியான வபிவலே என்பவன் இடுப் பிலிருந்த ரிவால் வரை எடுத்து மலே வபி வகைக் கவலே, அப்பகுதியினர் அவன் மலே பாய் ந்தரவனிடமிருந்த ரிவால் வர் , மகசீ ன் , கிரனடே டு எல்லாவற்றையும பறித்ததுடன் அவன் தலயிலும் அடித்து மண்டயை உடதத்து விட்டார் கள் . அவனோ தன்னிடமிருந்தவற்றைத் திரும் பப்பெறாமல் அவ் விடத்தலைவிட்டு நகர் வதில் லையென்று நிற்கின்றான் . இதற்கிடயில் வபிவலேவின் இயக்கத்தினர் அங்கு வருகின்றனர் . 'இனிமலே இயக்கங் கள் வள ளங் களை ஓட்டும் " என்று அறிவிக் கின்றனர் . இவ்விதமாக வள ளங் களில் பயணிகளைத் தீ வுப்பகுதிக்குக் கொண்டு சலெ வதும் , கொண்டு வருவதும் அப்பகுதி கடற்தொழிலாளர் கள் ககைளிலிருந்து இயக்கங் களின் ககைள்கு மாறுகின்றன. இங்கு ஓன் றினகைக் கவனிக் கலாம் . இனிமலே இயக்கங் கள் தாம் வள ளங் களை ஓட்டும்என்று மற்ற இயக்கத்தினர் அறிவிக் கின்றனர் தேவிர தாம் மட்டும் தான் வள ளங் களை ஓட்டுவதாக அறிவிக் கவில் லை. அதற்கும் ஓர் காரணமிருந்தது. அக் காலகட்டத்தில் இயக்கங் கள் அனதையும் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஓர்வரயொருவர் முற்றாக அழிக் கத் தொடங்கியிருக்கவில் லை.

மற்ற இயக்கத்தினர் மீ து மக் கள் நடத்திய தாக் குதல் காரணமாக வள ளமடே டுதலை இயக்கங் கள் எடுப்பதாக மற்ற இயக்கம் அறிவிக் கின்றது. அதே சமயம் இயக்கத்தினர் மீ தும் அப்பகுதி மக் கள் தாக் குதல் நடத்தியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது தளெவாக் நாவலில் குறிப்பிடப்படவில் லை. ஏற்கனவலே நாவலில் பெரிய வள ளக் காரர் தீ வுப்பகுதியிலிருந்து பயணிகளைக் கொண்டுவரவனே டுமென்றும் , வாலயைம மன பகுதியினர் பயணிகளை, பொருட் களைக் கொண்டு சலெ வதென்றும் இயக்கத்தினான திக் குவாய் க் காரனொருவனுடன் அப்பகுதிக்கடற்தொழிலாளர் கள் கதபை பதாகவும் , அச் சமயத்தில் பெரிய வள ளமொன்று பயணிகளை ஏற்ற அப்பகுதிக்கு வருவதாகவும் , அவ்வள எதத்தில் வந்தவர்கள் மீ து வாலயைம மன பகுதி கடற்தொழிலாளர் களால் தாக் குதல் கள் நடத்தப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதம் தாக் கப்பட்டவர்கள் யார் ? ஏனையபகுதி மீ னவர்களா? அல்லது இரூ பக் கத்தினருக் குமிடயில் சமாதானம் சயெத் இயக்கத்தைச் சரே ந்தவர்களா?

அதே சமயம் நாவலின் இன்னுமடே டுத்தில் தீ வுப்பகுதியில் இயங்கிய இயக்கத்தின் போராளியொருவனின் கை வாலயைம மன பகுதியினரால் முறிக் கப்பட்டதாகவும் , அதன் காரணமாக இயக்கத்தின் தீ வுப்பகுதியைச் சரே ந்தவர்கள் இரவில் வந்து ஆறுபரேகைக் கதை சயெத்து கொண்டு போனதாகவும் கஃறப்பட்டுள்ளது. (வலேிகள் ; பக் கம் 70).

மற்ற இயக்கத்தின் போராளியொருவனின் மலே தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு ஆயுதங்கள் களையப்பட்டது தள்ளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டதையே இயக்கத்தின் மலே நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் சம்பவம் தள்ளிவாக விபரிக்கப்படவில்லை. ஒருவனே நபரின் சில பகுதிகள் விடுபட்டுப்போயுள்ளனவோ?

நாவலில் வரும் கீழ்க்கண்ட வசனங்கள் விளக்குவதென்ன?

"..ஆனால் இரண்டையும் (இயக்கங்களின்) உடனே அணுகப் பயந்தார்கள். ஒன்றிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறித்திருக்கின்றார்கள். ஒன்றைக் காயப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அவ்மரியாதையின் தாக்கம் எவ்வளவு இருக்கும்மோ? அணுகாவிட்டாலும் நிலைமை சீர்கடோக்கிவிடும்..."(வலேிகள்; பக்கம் 66)

ஆசிரியர் ஓரிடத்திலும் இயக்கங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அவர் அந்த இயக்கங்களைக் குறிக்கக் குறிப்பிடும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவ்வியக்கங்களின் பின்னணியினை ஊக்கி கமுகியும். அக்காலகட்டத்தில் அப்பகுதியில் இயங்கிய முக்கியமான பெரிய இயக்கங்கள் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகமும், தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் தாம். கழகம், இயக்கம் என்று தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகம் குறிக்கப்படுகின்றது. மற்ற இயக்கமென்று தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் குறிக்கப்படுகின்றதென்பதை அறிய முடிகின்றது. 'மற்ற இயக்கத்தையென்பதற்கு குறிப்பிடும்போது ஒரு சமயம் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது:

"மற்ற இயக்கத்தையென்பதே சந்திப்பதென்றால் அவர்களையே பிரதேசக் காமப்புக்குப் நேரடியாகப் போக வேண்டும். ஆயுதங்களோட அவர்கள் எந்த நேரமும் பழங்குவதால் பெரியளவு அணுகப்பெய்யப்பட்டார்கள்."(வலேிகள்; பக்கம் 69)

இதிலிருந்து மற்ற இயக்கமென்று குறிப்பிடப்பட்டது தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் என்று ஊக்கி கமுகுகிறது. இதே சமயம் இயக்கமென்று குறிப்பிடப்படும் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் விரிவாகவே நாவலில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக மாற்று அரசாங்கம் பரேில் ஒரு கமிட்டி அமைப்பை அவ்வியக்கம் வைத்திருந்தது. ஏ.ஜி.ஏ.யைச் சந்திக்க முதல் விதானையாரைச் சந்திப்பதுபோல் அவ்விடத்துக் கிராமப் பொறுப்பாளரைச் சந்திக்க வேண்டும். பிறகு அவர்களது ஏ.ஜி.ஏ.சைச் சந்திக்க வேண்டும். ஏ.ஜி.ஏ.க்கள்கு மத்தியில் அடிக் கபி கட்டம் நடப்பெறும். தீவிரப்பகுதி ஏ.ஜி.ஏ. கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததால் சாதாரண விதாரணயார் பிரிவுகளாக அயலில் மானிப்பாய் விதானையாருடன் இருந்த பழக்கம் அவர்களோடு நிலவவில்லை. பெரிய பிரச்சினைகளைப் பொதுவாக ஏ.ஜி.ஏ. மட்டத்தினர் கத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வர். பிரச்சினை மோசமானால் அவர்கள் எல்லாருக்கும் தலமையாயிருக்கிற அரசாங்க அதிபருக்குக் கொண்டு போவார்கள். எல்லா அமைப்புகளையும் பொதுமக்கள் சந்தித்துக் கதைக்கக் கட்டியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. விதானையார், ஏ.ஜி.ஏ. தீர்ப்புகள் திருப்தி அளிக்காவிட்டால் மக்கள் முறைப்பாடுகளை நேரடியாக ஜி.ஏ. அமைப்புகளுக்குக் கொண்டு போகலாம்." (வலேிகள்; பக்கம் 68)

இவ்விதமான விபரிப்புகள் அந்த இயக்கம் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகம் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. நாவலாசிரியர் அந்த இயக்கத்தில் ஆரம்பத்தில்

இணைந் திருந் ததன் காரணமாகவும், அப்புகுதி மக் களுடன் நன் கு இணைந் து பழகியவர் என பதாலும் அப்புகுதி மக் கள் பற் றியும், அந் த இயக்கம் பற் றியும் நாவலில் விரிவாகவே தகவல்கள் பதிவாகியிருக் கின்றன.

இவ் விதமாக இரு பரெும் இயக்கங் களுடன் மோதிக்கொண்ட அப்புகுதி மக் கள் அம் மோதல்கள் ஏற படுத் திய, ஏற படப் போகின்ற பாதிப் புகளதைத் தணிக்க அல்லது சமாளிக்க எவ் விதம் முயற் சி செய் கின்றார் களென்பதனாவல் விரிவாகவே விபரிக் கின்றது.

இதுதவிர நாவல் மலேம இயக்கத் தின் செயற் பாடுகள் சிலவற் றை விபரிக் கின்றது. அப்புகுதியில் பாவிக் கப்படாமலிருந் த வீ ட் டொன்றினதெ இயக்கத் தின் போராளிகள் பொறுப் படுத் து இயக்க முகாமாக் குகின்றார் கள். அந் த வீ ட் டுக் குப் பொறுப் பாக இருந் த அயல் வீ ட் டுக் காரர் வீ ட் டு உரிமையாளர் கொழும் பிலிருப் பதாகவும், விரைவில் வரவிரும் பதாகவும் கஃறி வீ ட் டுச் சாவியினதைக் கொடுக் கத் தயங்கிற் றார். அவரை ஒருவாறு சமாளித் து அந் த வீ ட் டினபை் பொறுப் படுத் து இயக்க முகாமாக் குகின்றனர். அவ் விதம் முகாமாக மாற் றும் போது அந் த வீ ட் டிலிருந் த பொருட் களையெல் லாம் எடுத் து அறையென் றில் போட் டு, சாவியினால் பிடிப் பி விட் டு, அந் தச் சாவியினையும் அந் த அயல் வீ ட் டுக் காரரிடமே கொடுத் து விடுகிற் றார் கள்.

அத் துடன் நாவல் விபரிக் கும் இன் னுமொரு விடயம் அந் தபோராளி இளைஞர் கள் தாம் வள ளங்களைத் தம் இயக்கம் சார்பில் ஓட் டத் தடொடங் குவதுதான். ஓட் டிகள் இருவரசை் சம்பளத் துக் கு வதைத் து வள ளத் தை ஓட் டுகிற் றார் கள். அதனை நாவல் பின் வருமாறு விபரிக் கின்றது:

"திலகனாக் கு படகு ஓட் டம் பற் றி தெரியாதபோதும், மலேிடம் சொன்னதைக் கடைப் பிடித் தான். படகுச் சொந் தக் காரணையும் அவுட் போர்ட் மோட் டார் கொண்டு வந் தவனையும் ஓட் டிகளாக அனுமதித் தான். இரண்டிற் கும் ஒருத் தனே உரித் தவனளை இருந் ததால் .. அவன் மற்றவனை தெரிவு செய் யலாம். அவ் விடத் திற் கு பரிசு சயமானவர் களைப் போடாதபோது, படகுக் கு சதோரம் கஃடுதலாக ஏற பட் டது. ஆழமற் ற கடலானதால் ஓடியபோடி ஆழமான பாதகைண்டு ஓட வணே டும். இல் லாது போகிறபோது படகு தரதை தட்டி அதன் சீ மநெ து ஏர் உடைய நரே ந் தது. கல் பகுதியில் ஏறுகிறபோது பக் கப் பகுதியில் ஓட் டைகள் ஏற பட் டன. அடிக் கடி பபைர் லயேர் வதைத் து ஓட் டுற் சலெவுகள் ஏற பட் டன. அதனால் அனுபவம் மிக்க பெடியளையும் சரேத் து படகுச் சவேயை நட் தினான். ஒரு நாள் சம்பளமாக அவன் ஓட் டிக் கு 75 ரஃபா கொடுத் தான். இருவராக் கும் 150. ஓட் டம் சீ ராக நட் பைற் றது." (வலேிகள்; பக் கம் 80-81)

இருந் தும் வற் றிகரமாக நட் த முடியாததால் படகுச் சவேயை இயக் கத் தின் தீ வுப் பகுதியிடமே இறுதியில் கொடுக் கும் படியாகிற் றது. இதுதவிர நாவல் இன் னுமொரு விடயத் தையும் ஆவணப் படுத் தியிருக் கிற் றது. அதனை கதாசிரியர் பின் வருமாறு விபரிக் கிற் றார் :

"..வெல் டிங் பெடியன் சூந் தரத் தின் ஐடியாவாக் கு அந் த ஏ.ஜி.ஏ. அமபை் பு ஒத் துழ்பை் பு கொடுத் துச் செயற் படுத் தியது.... காம் பிறக் கு பின் னாலுள் ள வளவில் புதிய வற் று டீ சல் ட ரம்கள் குவிக் கப் பட் டன. சூந் தரம் குழு சூறுசூறுப் பாக இயங் கியது. அவற் றின் வாய் ப்பகுதியை மஃபி வெல் ட் பண்ணினார் கள். காற் று அடகை் கப் பட் ட ட ரம்களை அரூகரூகாக அடக் கி மலே கம் பிசு சட் டம் வதைத் து இணைத் து

